

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. M. Š.**
bytem X.
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Valentou
sídlem Chodská 1281/30, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017, č. j. KUJI 49816/2017, sp. zn. OŽPZ 1691/2017 Gr-2,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zčásti změnil výrok prvostupňového správního rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, odbor životního prostředí, ze dne 10. 4. 2017, zn. OŽP 26262/17 – SPIS 2476/2017/Or (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že výrokem byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 63 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), kterého se dopustil tím, že po provedené dohledávce ihned neoznačil odlovený kus černé zvěře nesnímatelnou plombou, čímž porušil § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 500 Kč (§ 63 odst. 2 zákona o myslivosti) a dále mu byla stanovena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Výše uvedeným druhostupňovým rozhodnutím bylo změněno prvostupňové rozhodnutí městského úřadu, které původně žalobce uznal vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti, kterých se žalobce měl dopustit tím, že dne 23. 12. 2016 v cca 22:30 hod. v lokalitě Na Východě v k. ú. Příštpo poblíž hranic honiteb Aleje a Příštpo prováděl dohledávku odloveného kusu černé zvěře v sousední honitbě Aleje bez předchozího vyrozumění uživatele této honitby, čímž měl porušit § 43 odst. 2 zákona o myslivosti, a následně neoznačil tento kus po provedené dohledávce ihned nesnímatelnou plombou, čímž porušil § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Za tyto přestupky uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 6 000 Kč (§ 63 odst. 2 zákona o myslivosti) a dále mu uložil povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Jak vyplývá z předchozího odstavce, žalovaný uvedené prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení změnil ve prospěch žalobce s tím, že žalobce byl uznán vinným pouze z jednoho z výše uvedených přestupků, a to podle § 63 odst. 2 ve spojení s § 49 odst. 1 zákona o myslivosti (odlovený kus černé zvěře po provedené dohledávce ihned neoznačil nesnímatelnou plombou), přičemž žalovaný také žalobci snížil dříve uloženou pokutu ve výši 6 000 Kč na částku 4 500 Kč. Povinnost žalobce k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč zůstala zachována.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě nejprve obecně namítal, že obě správní rozhodnutí trpí vadami formálního i obsahového rázu, přičemž jejich vydáním byl žalobce zkrácen na svých právech. Vadnost a nezákonnost obou správních rozhodnutí spočívá v tom, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného posouzení skutků, překročily meze správního uvážení, rozhodovaly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí, přitom rozhodnutí nemají oporu v provedeném dokazování ani platných zákonech. Z rozhodnutí není dále patrné, jakými podklady se správní orgány řídily při rozhodování a jejich závěry jsou převážně spekulativní. Obě správní rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná.
4. V postupu žalovaného žalobce spatřoval jeho podjatost. Žalovaný se při rozhodování především opíral o závěry NSS vyplývající z jeho rozsudku ze dne 8. 3. 2012, č. j. 5 As 21/2011-39, podle něhož dikci § 49 odst. 1 zákona o myslivosti odpovídá pouze takový výklad předmětného ustanovení, podle něhož musí lovec vždy označit odlovenou zvěř nesnímatelnou plombou bez jakéhokoliv odkladu po jejím ulovení, nalezení nebo dohledávce, tedy dříve, než budou provedeny jiné úkony či manipulace se zvěří. V této souvislosti žalovaný uvedl, že má ze spisu za dostatečně prokázané, že žalobce ihned po

dohledávce postřelené zvěře řádně dohledaný kus neoznačil nesnímatelnou plombou. Podle žalobce je však takový závěr nepravdivý a neodůvodněný jakýmkoliv důkazem. Podle žalobce z toho vyplývá skutkový stav zcela opačný. Žalobce totiž odlovený kus černé zvěře okamžitě označil plombou. Žalovaný se také opíral o výpověď člena policejní hlídky pana Č., jenž byl na místě, kde ležel odlovený kus černé zvěře, přivolan panem N. ze sousední honitby, a to pro podezření z pytláctví. Podle policisty pana Č. měl žalobce uvést, že odlovený kus neoznačil, protože neměl s sebou plombu. Žalobce toto tvrzení zcela odmítl s tím, že ho nikdy nevyslovil. Tvrzení pana Č. žalobce označil dále za nelogické, neboť otázka plomby nebyla na místě vůbec řešena a na jednání před prvostupňovým správním orgánem pan Č. dokonce uvedl, že neví, jak plomba vypadá a jak se na zvěř umísťuje. Pokud by policejní hlídka na místě zjistila, že ulovená zvěř nebyla označena plombou, pak platila její povinnost ohlásit tuto skutečnost orgánu státní správy myslivosti, což se nestalo. Naopak tvrzením žalobce o umístění plomby na zvěři svědčí to, že druhý den po odlovu, když se začalo manipulovat s odloveným kusem, byla tato plomba vedle zvěře nalezena. Vzhledem k neobvyklé horlivosti člena hlídky policie pana Č., a také jeho svědecký výpovědi u prvostupňového správního orgánu, se žalobci nabízí úvaha o tom, zda tato osoba neměla nějaký osobní zájem poškodit žalobce. Prvostupňový správní orgán pochybil, když nezjistil, o jakou plombu se jednalo, zda mohlo být v době jejího umístění na zvěři s plombou nějak manipulováno a zda nebyla jinou osobou snáta. Nebylo zjišťováno ani to, zda snětí plomby nemohlo být ovlivněno značně nepříznivým počasím. Skutečnost, že předmětná plomba byla druhý den po odlovu nalezena vedle odloveného kusu černé zvěře, mohou dosvědčit svědci J. K., Z. R. (oba bytem X.) a B. H. (bytem v X.).

5. Správní orgány se podle žalobce dostatečně nevypořádaly s prokázáním materiální stránky přestupku, když existenci materiálního aspektu dovozovaly jen z formálního aspektu, což odporuje právním předpisům. Naplnění materiálního znaku musí být bez pochybností prokázáno.
6. Dále bylo třeba ve věci hodnotit i jednání pana S. N., který oznamoval Policii ČR podezření ze spáchání trestného činu pytláctví (takové jednání nebylo následně zjištěno). Pan N. také oznamoval, že ulovený kus černé zvěře nebyl označen plombou, k čemuž se vyjadřoval i myslivecký spolek, jehož je žalobce i pan N. členem. K osobě žalobce je třeba vzít v úvahu polehčující okolnosti, a sice že je dlouholetým členem myslivecké organizace, řadu let vykonává funkce mysliveckého hospodáře a myslivecké strážce. Je jedním z nejúspěšnějších sportovních střelců ČR v disciplínách FITASC (3x mistr světa jako člen družstva, v roce 2014 a 2016 na MS v kulové střelbě 2. místo a řada dalších medailí úspěchů). V roce 2017 se umístil na 3. místě na FITASC World Ranking v Combined Game Shooting. Několikrát byl oceněn českomoravskou mysliveckou jednotou.
7. Žalobu žalobce doplnil podáním ze dne 26. 9. 2017, v němž mj. uvedl, že Městský úřad Třebíč, odbor životního prostředí, vydal dne 6. 9. 2017 rozhodnutí sp. zn. OŽP 54628/17 – SPIS 9753/2017/Or, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci odebírá lovecký lístek č. 019596 na dobu 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí, a to z důvodu ztráty bezúhonnosti. Ztráta bezúhonnosti žalobce měla spočívat v jednání, které je nyní přezkoumáváno správním soudem na podkladě podané správní žaloby ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti, kdy po provedené dohledávce ihned neoznačil

odložený kus černé zvěře nesnímatelnou plombou, čímž měl být porušen § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. V souvislosti s navazujícím správním rozhodnutím o odebrání loveckého lístku a možné delší době trvání soudního řízení, v němž bude přezkoumáno samotné přestupkové jednání, žalobce soudu navrhl přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k zjištěným okolnostem případu a naplnění zákonných podmínek soud vyhověl tomuto návrhu a odkladný účinek žalobě přiznal usnesením ze dne 30. 10. 2017, č. j. 34 A 20/2017-24.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný v podaném vyjádření k žalobě nejprve stručně shrnul průběh správního řízení. Dále nesouhlasil s tvrzením žalobce v tom, že nebyl zjištěn řádně skutkový stav věci. Podle žalovaného byl skutkový stav objasněn v rozsahu požadovaném v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Pokud žalobce správními orgány vytýkal, že se dopustily nesprávného posouzení skutků, pak zde žalovaný uvedl, že tato teze žalobce nebyla v další části žaloby nijak rozvedena, a není tudíž jasné, zda má jít o nesprávnou subsumpci pod zákonné skutkové podstaty nebo nesprávné závěry o skutkovém ději.
9. Žalovaný také označil za překvapivé, že v žalobě byly rozporovány skutky v množném čísle, tedy napadán jak skutek spočívající v dohledání odloveného kusu černé zvěře (z něhož žalobce nakonec uznán vinným nebyl), tak i skutek spočívající v neoznačení zvěře nesnímatelnou plombou ihned po ulovení.
10. Nesrozumitelné bylo dále též tvrzení žalobce o tom, že správní orgány při posouzení skutků překročily meze správního uvážení. Při právním posouzení skutkového děje oba správní orgány neprováděly správní uvážení. Správní orgány nerozhodovaly v rozporu s právní úpravou ani ustálenou rozhodovací praxí, jak obecně namítal žalobce v žalobě, přičemž nijak nespecifikoval zákonná ustanovení, která měla být porušena. Rovněž nespecifikoval ani ustálenou praxi, které správní orgány údajně nedostály. Při svém rozhodování se správní orgány řídily podklady obsaženými ve správních spisech. Pokud žalobce uvedl, že skutkové závěry jsou převážně spekulativní, pak ani nenaznačil, v čem měla tato spekulativnost spočívat. Žalobce v žalobě také vyslovil možnou absenci nestrannosti žalovaného, avšak toto dále nijak neupřesnil ani nerozvedl. V textu žaloby dále pouze rozporoval prokázaný skutkový děj (že ihned po odlovu řádně neoznačil plombou odložený kus černé zvěře).
11. Žalovaný pokládá za dostatečně prokázané, že žalobce zastřelený kus ihned po odlovu neoznačil nesnímatelnou plombou. Vyplynulo to ze svědecké výpovědi S. N., který zastřelené divoké prase 24. 12. 2016 našel a tento kus zvěře neměl toho dne kolem 10.00 hodiny nesnímatelnou plombu. Uvedené dále vyplynulo i z výpovědi svědka nprap. L. Č., jenž jako člen na místo přivolané policejní hlídky dosvědčil, že žalobce mu sdělil, že zastřelený kus zvěře plombou neoznačil. Žalobce toto nijak nerozporoval. Ostatně sám se vyjádřil tak, že plomba byla dne 24. 12. 2016 nalezena pod vývrhem a uvolnila se zřejmě při manipulaci s odloveným divokým prasetem předešlého dne. To však technické řešení plomby vylučuje, stejně jako její snětí kvůli nepřízní počasí. Plomba není viditelná ani na policejní fotodokumentaci. Ve správním řízení žalovaný nenavrhoval k důkazu výslechy

svědků, kterých se dovolává v žalobě. Jediným dokladem o umístění plomby na odlovené zvěři je tak jen obecné tvrzení žalobce.

12. Pokud jde o výtky ohledně nevypořádání se s materiálním aspektem přestupku, což by mělo odporovat právním předpisům, pak podle žalovaného v případě předmětné skutkové podstaty tohoto přestupku platí, že jednání popsané v § 49 odst. 1 a contrario zákona o myslivosti nedává prostor pro posuzování materiální stránky přestupku. Odlovený kus zvěře je buď nesnímatelnou plombou označen, anebo není. Jde o přestupek evidenčního charakteru, při němž formální a materiální stránka splývá; resp. naplněním formální stránky je naplněna i stránka materiální.
13. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

14. V podané replice žalobce reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě. Za účelem odstranění pochybností upřesnil, že se v daném řízení domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017. Pokud byly v žalobě zmiňovány „skutky“, pak šlo o chybu v psaní, neboť ve skutečnosti měl žalobce na mysli jediný skutek, který mu je napadeným rozhodnutím kladen za vinu (neoznačení uloveného kusu černé zvěře plombou ihned po jeho ulovení).
15. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí bez toho, že by vina žalobce byla dostatečně prokázána. Zohledněné důkazy nejsou nezpochybnitelné. Svědek S. N. ve správním řízení vypověděl, že dne 24. 12. 2016 kolem 10.00 hod. našel ulovený kus, přičemž tento nebyl označen nesnímatelnou plombou. I když by tato skutečnost byla pravdivá, ještě to neprokazuje, že žalobce ihned po ulovení zvěř neoznačil plombou. Divočák byl uloven dne 23. 12. 2017 kolem 23:00 hod. a k jeho nálezů svědkem N. došlo až následující den kolem 10.00 hodiny. V mezidobí tedy mohl kdokoliv plombu násilím strhnout. Nelze ani vyloučit, že plombu odstranil sám svědek N. Vztah žalobce a svědka N. je dlouhodobě nepřátelský. Svědek N. se již v minulosti snažil dosáhnout toho, aby žalobce nemohl v honitbě Mysliveckého spolku Příštpo vykonávat funkci myslivecké stráže ani funkci mysliveckého hospodáře. Dosavadní myslivecký hospodář uvažoval o tom, že by svoji funkci přestal vykonávat, přitom žalobce a svědek N. jsou jedinými členy uvedeného spolku, kteří by s ohledem na své myslivecké vzdělání byli schopni tuto funkci zastávat. Ostatně svědek N. na členské schůzi Mysliveckého spolku Příštpo (konané po předmětné události) opakovaně prohlásil, že vůči žalobci chová osobní zášť. K tomuto se mohou vyjádřit i navržení svědkové J. K., Z. R. a B. H., kteří na schůzi byli přítomni (popř. další členové členské schůze). I z těchto důvodů má žalobce vážné pochybnosti o věrohodnosti svědka S. N.
16. Žalovaný ve svém vyjádření označil jako další důkaz, který jej vedl k závěru, že žalobce ihned po ulovení kus zvěře neoznačil plombou, také výpověď svědka nrap. L. Č. Žalobce mu měl sdělit, že zvěř plombou neoznačil, neboť ji u sebe neměl. Takovou větu však žalobce nikdy nevyslovil. Žalobce byl naopak překvapen, když se ho svědek Č. na místě dotazoval, zda s panem N. něco proti sobě mají. Vyvolalo to v něm dojem, že může být panem N. ovlivňován. Údajné vyjádření o tom, že žalobce u sebe neměl plombu, protože

ulovený kus plombou neoznačil, nikdo jiný než svědek Č. neslyšel (ani další člen policejní hlídky, ani ostatní přítomné osoby a konečně ani svědek N.). K pochybnostem žalobce o věrohodnosti svědka Č. vede i Úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 24. 12. 2016, jenž je součástí spisu. Z tohoto záznamu mělo vyplývat, že žalobce podal vysvětlení Policii ČR dne 24. 12. 2016 v 11:50 hod., přitom obsah je v záznamu zachycen a předem byl zákonným způsobem žalobce poučen a k tomu uvedl, že poučení rozuměl. Nic z toho však podle žalobce není pravdou. Žalobce takto před nprap. Č. nevypovídal, nebyl jím nijak poučen, úřední záznam po jeho sepsání nečetl, a ani jej nepodepsal. Zůstává tedy nezodpovězenou otázkou, z jakých pohnutek svědek Č. uvedenou listinu vyhotovil.

17. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odmítl možnost, že by se mohla plomba uvolnit při manipulaci s uloveným kusem, nebo že by na uvolnění mohly mít vliv nepříznivé povětrnostní podmínky. Žalobce je detailně obeznámen s funkcí plomby, jedná se o jednoduchý plastový výlisek, jehož výrobě není věnována žádná zvláštní pozornost. Nelze tak vyloučit, že by při výrobě mohly vzniknout výlisky ne zcela dokonalé, které by umožnily uvolnění plomby i po jejím zatažení. Žalobce nakládá s plombami běžně a již opakovaně se setkal s tím, že plomba byla uvolněna, aniž by muselo dojít k jejímu přerážnutí nebo přestípnutí. Otázku kvality příslušné plomby však nebylo možné s jistotou zodpovědět, neboť se žalovaný ani městský úřad plombou nezabývali a neměli ji ani k dispozici.
18. Žalobce dále vysvětlil, proč podal správní žalobu a nepřijal správní rozhodnutí s pokorou. Pro něj má zásadní význam skutečnost, zda se opravdu dopustit přestupku. Otázka finanční sankce není až tak podstatná. Žalobce je osobou dosti známou v okruhu myslivců a sportovních střelců a dá se říci, že i osobou uznávanou. Důsledně dbá o svou pověst a pečlivě dodržuje všechny předpisy i zvyklosti. Proto rozhodnutí, kterým je uznán vinným ze spáchání přestupku, má pro něj zásadní negativní význam. Navíc na základě nyní napadeného rozhodnutí žalovaného bylo vydáno další správní rozhodnutí, kterým byl žalobci na dobu 30 dnů odebrán lovecký lístek. Především však jde o to, zda bude možné na žalobce i nadále pohlížet jako ne bezúhonného ve smyslu zákona o myslivosti. Pokud by tomu tak nebylo, nemohl by již žalobce nadále vykonávat funkci myslivecké stráže, ani funkci mysliveckého hospodáře ve spolku, v němž je členem, ale ani ve prospěch svého zaměstnavatele společnosti OBALFRUKT, dřevařská výroba spol. s r.o. Bylo by tím také dotčeno dobré jméno nejen posledně uvedené společnosti, ale i společnosti Lovecký svět s.r.o., jejichž společníkem a jednatelem je žalobce, a které velmi dbají o svou pověst. Ztráta bezúhonnosti žalobce by tedy pro tyto společnosti představovala značnou a těžko nahraditelnou újmu.
19. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V. Jednání u krajského soudu dne 21. 12. 2020

20. Vzhledem k požadavku žalobce soud nařídil k projednání věci jednání na den 21. 12. 2020. Účastníci řízení a jejich zástupci se k nařízenému jednání dostavili. V průběhu jednání soud stručně zrekapituloval dosavadní průběh soudního řízení a rovněž průběh správního řízení (na podkladě spisů). Všichni zúčastnění setrvali na své dosavadní argumentaci. Za účelem

prokázání svého tvrzení, že se projednávaného přestupku nedopustil, žalobce prostřednictvím svého zástupce navrhl provedení svědeckých výpovědí několika svědků. Jednalo se o svědky J. K., Z. R. a B. H. K dotazu soudu zástupce žalobce upřesnil, že v den, resp. noc ulovení černé zvěře, nebyli tito svědci společně se žalobcem v honitbě. Podle žalobce by uvedené osoby mohly pouze sdělit, že druhý den byla plomba nalezena u uloveného kusu černé zvěře. Navrhované svědecké výpovědi krajský soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť by žalobci nepomohly prokázat, že předmětný kus ulovené zvěře byl ihned po jejím ulovení označen nesnímatelnou plombou, jak to vyplývá z dikce § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, kde je formulována povinnost, resp. pravidlo lovu, jenž mělo být jednáním žalobce porušeno. Uvedené osoby se dne 23. 12. 2016 ve večerních hodinách v předmětné honitbě po ulovení a dohledání ulovené zvěře nenacházely, pročez nemohly žalobci dosvědčit, že ihned po ulovení či dohledání ulovené zvěře tuto označil nesnímatelnou plombou. Ostatně sám žalobce druhý den dopoledne viděl ulovenou zvěř bez označení snímatelnou plombou. Ostatně o této skutečnosti nebylo žádného sporu. Dokazování listinami založenými ve správním spise soud neprováděl, neboť jejich obsah je účastníkům řízení dostatečně znám a současně podle recentní judikatury správních soudů se důkaz správním spisem neprovádí. Jelikož ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, soud další dokazování neprováděl a na podkladě návrhů účastníků řízení, jak má soud ve věci rozhodnout, přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
22. Krajský soud nejprve ověřil skutkové závěry správních orgánů ze správního spisu. Žalobce dne 23. 12. 2016 cca v 22:30 hod. v lokalitě Na Východě v k. ú. Příštpo poblíž hranic honiteb Aleje a Příštpo prováděl dohledávku odloveného kusu černé zvěře. Když na ni ve 22:30 hod. vystřelil, značila zásah a vyrazila směrem k lesu do sousední honitby, kde v dohledné vzdálenosti od stanoviště žalobce zhasla. V daný okamžik se žalobce vrátil ke svému vozidlu, v němž měl nůž, plombu, baterku a list o původu zvěře. Poté přijel s autem k okraji lesa a šel k ulovenému kusu černé zvěře. Podle výpovědi žalobce došlo dále k naříznutí šlachy a označení uloveného kusu plombou. Z důvodu vlastní bezpečnosti (silná námraza lámala větve) žalobce odtáhl ulovený kus černé zvěře mimo porost, kde byl ulovený kus řádně ošetřen. Poté se žalobce vrátil do vozu, vyplnil průvodní list o původu zvěře a odjel domů. Druhý den dne 24. 12. 2016 cca v 10:00 hod. byl nalezen ulovený kus černé zvěře mysliveckým hospodářem sousední honitby Aleje panem S. N. bez označení nesnímatelnou plombou. K nálezu došlo náhodně, viděl ve sněhu vyjeté koleje, proto šel po jejich stopě až k hranicím honiteb, kde ležel vyvržený kus černé zvěře. Jelikož neměl on ani hospodář ze sousední honitby žádné informace o dohledávce v této honitbě ani o žádném ulovení černé zvěře, měl podezření na pytláctví a oznámil tuto událost policii. Po příjezdu policejní hlídky došlo k prošetřování události. Na místo se dostavil také žalobce. Trestný čin pytláctví byl po vysvětlení způsobu ulovení zvěře zcela vyloučen. Po odjezdu policie i svědka N. z místa přestupku přijel na místo kolega žalobce pan Z. R. z Mysliveckého spolku Příštpo a pomohl žalobci naložit ulovený kus černé zvěře. Při nakládání zjistili, že se plomba po večerní manipulaci s uloveným kusem uvolnila a byla

pod vývrhem. Žalobce ji podle svých slov znovu správně upevnil, předkládal k tomu fotografii z doby před odvozem uloveného kusu černé zvěře.

23. Následně správní orgán vyslechl k předmětné události svědka S. N., jenž potvrdil, že dne 24. 12. 2016 v 10:07 hod. (a podruhé v 10:54 hod.) našel ulovený kus černé zvěře, který nebyl označen nesnímatelnou plombou. K podání svědecké výpovědi byl předvolán také nprap. L. Č., jenž byl velitelem hlídky policie, která přijela na místo nálezů uloveného kusu černé zvěře za účelem prošetření podezření z pytláctví. Pan Č. ve své výpovědi potvrdil skutečnosti, které dříve uvedl do úředního záznamu, a sice to, že žalobce měl podle něj na místě odloveného kusu zvěře uvést, že ulovený kus neoznačil nesnímatelnou plombou proto, že ji neměl u sebe. Pokud prováděl s kolegou na místě šetření, pak podle něj ulovený kus černé zvěře nebyl označen nesnímatelnou plombou. Není však myslivec, proto si nevšiml, zda ulovený kus zvěře měl naříznuté šlachy pro upevnění plomby. Zaměřoval se spíše na šetření trestného činu pytláctví. Druhý policista prap. J. N. vypovídal jako svědek podobně. Kus černé zvěře sice viděl, avšak plomby si nevšiml. Není odborníkem na myslivost, proto neví, kde by ji měl hledat. Zaměřoval se pouze na vyšetření trestného činu pytláctví. Navíc jednání na místě vedl kolega Č., neboť byl velitelem hlídky.
24. Pro úplnost je třeba také doplnit, že ve věci žalobce bylo původně prověřováno i spáchání dalšího přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti, a sice pro porušení povinnosti vyplývající z § 43 odst. 2 zákona o myslivosti, podle něhož jsou osoby provádějící dohledávku zvěře oprávněny vstupovat na pozemky cizí honitby jen po předchozím vyrozumění uživatele cizí honitby nebo vlastníka pozemků. Žalobce totiž sám připustil, že si došel pro ulovený kus na místo v dohledné vzdálenosti od stanoviště žalobce a nepovažoval za nutné informovat o tom uživatele sousední honitby vzhledem k pozdnímu času odlovení a omezeného rozsahu manipulace s uloveným kusem. Také z výpovědi mysliveckého hospodáře sousední honitby Aleje pana N. vyplynulo, že neměl žádné informace o dohledávce zvěře v jeho honitbě. Obdobně se k tomu měl vyjádřit i myslivecký hospodář honitby Příštpo, že o dohledávce zvěře neměl žádné informace. Krajský úřad byl toho názoru, že žalobce sice porušil § 43 odst. 2 zákona o myslivosti, avšak naplnění formálních znaků skutkové podstaty ve všech případech ještě neznamená, že přestupek byl spáchán, zejména není-li jednání společensky nebezpečným. V posuzované věci žalobce prováděl dohledávku bez loveckého psa a beze zbraně, v minimální vzdálenosti od hranice honiteb Aleje a Příštpo, v místě přímé viditelnosti z hranice honiteb a předmětný kus černé zvěře v okamžiku dohledávky již nežil (to účastník řízení mohl zjistit až provedením dohledávky). Míru nebezpečnosti jednání žalobce také snížily zhoršené povětrnostní podmínky panující v daný večer. Navzdory porušení § 43 odst. 2 zákona o myslivosti žalovaný uzavřel, že přes naplnění formálních znaků skutkové podstaty nebyla naplněna materiální stránka protiprávního jednání, a tedy žalobce podle závěru žalovaného nespáchal přestupek podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti provedením dohledávky v cizí honitbě bez předchozího vyrozumění uživatele této honitby. Vzhledem k těmto závěrům, kdy i žalobce v později podané replice upřesnil, že proti těmto pro žalobce pozitivním závěrům nadále již žalobou nebrojí, se krajský soud nebude dále tímto přestupkem a příslušnými pasážemi napadeného rozhodnutí k němu se vztahujícími zabývat.

25. Podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti platí, že každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. Podle § 49 odst. 2 zákona o myslivosti stanoví vyhláška druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevňování, snímání apod.
26. Podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti uloží orgán státní správy myslivosti pokutu až do výše 30 000 Kč držiteli loveckého lístku, který se dopustí přestupku tím, že poruší některé pravidlo lovu uvedené v § 41 až 45 nebo v § 49 odst. 1 zákona o myslivosti; může přitom uložit zákaz činnosti do doby 2 let; při uložení zákazu činnosti se odebere lovecký lístek; lze rovněž vyslovit propadnutí věci.
27. Dle § 29 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti v rozhodném znění, platí, že plomba se nesnímatelným způsobem (zatažením za nejzazší místo) připevní na Achillovu šlachu na libovolné zadní končetině ulovené nebo jinak usmrcené nebo nalezené zužitkovatelné spárkaté zvěře. V případě neuskutečnitelnosti takového připevnění se plomba připevní za některé žebro hrudního koše spárkaté zvěře.
28. Ze shora provedené citace § 49 odst. 1 zákona o myslivosti jednoznačně vyplývá, že každý kus ulovené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení označen nesnímatelnou plombou. Bližší povinnosti vztahující se k plombám, jejich připevňování či snímání pak stanoví vyhláška, která provádí některá ustanovení zákona o myslivosti (viz shora). Bezprostřednost okamžitého označení ulovené zvěře plombou, a to ihned po ulovení, odpovídá rovněž judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu. Konkrétně v jeho rozsudku ze dne 8. 3. 2012, č. j. 5 As 21/2011-39, vyplývá, že *„dikci § 49 odst. 1 zákona o myslivosti odpovídá pouze takový výklad, podle něhož nejde-li o společný lov spárkaté zvěře, musí oprávněný lovec vždy označit tuto zvěř nesnímatelnou plombou skutečně bez jakéhokoliv odkladu po jejím ulovení, nalezení nebo dohledávce, tedy dříve, než budou provedeny jakékoliv jiné úkony nebo manipulace se zvěří.“* Tento výklad navíc navazuje na dosavadní judikaturu NSS, a to rozsudek ze dne 29. 1. 2009, č. j. 7 As 74/2008-47. Z uvedeného tedy vyplývá, že ulovenou zvěř je třeba označit nesnímatelnou plombou okamžitě bez jakéhokoliv odkladu po jejím ulovení.
29. Žalobce v žalobě tvrdil, že ulovený kus černé zvěře okamžitě po ulovení označil nesnímatelnou plombou. Pro toto své tvrzení však nenavrhl (v žalobě ani ve správním řízení) žádné důkazy, které by toto jeho tvrzení o okamžitém označení zvěře plombou mohly potvrdit. Naopak následně zjištěné skutečnosti potvrzují opak. Hned ráno či dopoledne (po nočním lovu zvěře) dne 24. 12. 2016 byl na hranici honiteb Aleje a Příštpo nalezen ulovený kus černé zvěře, který nebyl označen nesnímatelnou plombou. Lovcem této zvěře byl žalobce, o tom nebylo žádného sporu. Sporným se stala pouze skutečnost, zda tento ulovený kus černé zvěře byl řádně označen nesnímatelnou plombou v souladu s pravidly lovu uvedenými v § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Žalobci se ve správním řízení nepodařilo prokázat své tvrzení o tom, že bezprostředně po ulovení černé zvěře tuto označil v souladu se zákonem nesnímatelnou plombou. V žalobě navrhoval za účelem prokázání svého tvrzení provedení svědeckých výpovědí dalších členů mysliveckého spolku, a to J. K., Z. R. a B. H. Soud tyto důkazy neprovedl pro jejich

nadbytečnost (viz odůvodnění v čl. V. tohoto rozsudku). Žalobce v této souvislosti také již ve správním řízení uváděl, že druhý den 24. 12. 2016 dopoledne přijel na místo, kde ulovenou zvěř zanechal, přičemž se zde nacházela policie a pan N., kteří šetřili okolnosti možného pytláctví. Po došetření věci policie i pan N. odjeli, a sám žalobce s kolegou Z. R. nakládali do auta ulovený kus černé zvěře. Teprve při nakládání měli podle slov žalobce zjistit, že se plomba zřejmě při večerní manipulaci uvolnila a nacházela se pod vývrhem. Žalobce podle svého tvrzení tuto plombu znovu správně upevnil. Tuto okolnost chtěl žalobce dokládat fotografií, kterou pořídil ještě před odvozem uloveného kusu černé zvěře. Taková fotodokumentace však nemůže prokázat rozhodnou skutečnost, resp. splnění zákonné povinnosti vyplývající z § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, a tedy že ulovenou zvěř ihned po jejím ulovení označil nesnímatelnou plombou. Takové fotografie byly pořízeny až následující den po ulovení zvěře, a tedy by nemohly osvědčit rozhodnou skutečnost, že ulovená zvěř byla bez časové prodlevy po jejím ulovení označena nesnímatelnou plombou. Žalobce tedy ničím neprokázal splněním své povinnosti, tedy že ulovenou zvěř označil ihned po jejím ulovení nesnímatelnou plombou.

30. Naopak ze shromážděných důkazů (založeny ve správním spise) správní orgány mohly dovodit, že žalobce nesplnil svoji povinnost vyplývající z § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, tedy označit ulovenou zvěř nesnímatelnou plombou ihned po jejím ulovení. Jednalo se o shora citovanou svědeckou výpověď S. N., jenž mj. samotnou událost oznamoval policii a následně před správním orgánem tvrdil, že dne 24. 12. 2016 v době nálezu uloveného kusu černé zvěře tato nebyla označena nesnímatelnou plombou. Dále se jednalo o svědecké výpovědi členů policejní hlídky, konkrétně L. Č. a J. N., kteří byli přivoláni k nálezu uloveného kusu černé zvěře. Velitel hlídky pan L. Č. uvedl, že v době šetření na místě nebyl ulovený kus černé zvěře označen nesnímatelnou plombou. Současně ale připomněl, že není myslivec, pročez neví přesně, jak mají být naříznuté šlachy pro upevnění plomby. Tento policista dále ještě uvedl, že žalobce zvěř plombou neoznačil, neboť ji u sebe neměl, přičemž toto měl žalobce přímo na místě údajně uvést (žalobce toto tvrzení odmítá). Druhý z policistů pan N. pouze uvedl, že ulovený kus zvěře viděl, avšak plomby si nevšiml. Není odborníkem na myslivost, pročez neví, kde by ji měl hledat. Závěry žalovaného nepřímo potvrzuje i výpověď samotného žalobce, který uvedl, že kolem 22:30 hod. vystřelil na kus černé zvěře, který značil zásah a vyrazil směrem k lesu do sousední honitby, kde v dohledné vzdálenosti od stanoviště žalobce zhasl. V této situaci se žalobce však vrátil k autu, kde měl nůž a plombu, teprve poté dojel autem k okraji lesa a šel k ulovenému kusu, kde jej měl po naříznutí šlachy označit plombou. S ohledem na silnou námrazu a padající větve odtáhl žalobce ulovený kus černé zvěře mimo porost, kde ho řádně ošetřil. Teprve následující den při nakládání uloveného kusu černé zvěře do auta si žalobce měl s kolegou R. všimnout, že plomba se nachází pod vývrhem, neboť se mohla podle slov žalobce z místa označení uvolnit v důsledku manipulace s uloveným kusem. Pro uvedená tvrzení však žalobce nenabídl žádné důkazy a není zjevné, jak se mohla použitá plomba dostat pod vývrh, když navíc tohoto si nikdo z přítomných v rámci předchozího šetření policií nevšiml. Pokud také ulovený a označený kus plombou následně žalobce odtáhl mimo porost, kde ho údajně řádně ošetřil, nemohl si v rámci svého řádného postupu nevšimnout, že plomba, kterou na zadní nohu původně umístil, tam již není. Sporné je také žalobcem tvrzené opětovné nasazení plomby, neboť i podle žalovaného toto technické řešení plomby vylučuje (ať už z důvodu manipulace se zvěří nebo z důvodu nepříznivé počasí).

31. Ve shodě s žalovaným lze mít za prokázané, že žalobce ihned po provedené dohledávce postřelené zvěře řádně neoznačil dohledaný kus nesnímatelnou plombou dle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Takový závěr bylo možné dovodit z výpovědí předvolaných svědků. Lze shrnout, že S. N. uvedl, že nalezený ulovený kus černé zvěře nebyl označen nesnímatelnou plombou. Tuto skutečnost potvrdili i oba členové policejní hlídky, tedy pan Č. a pan N. Policisté uvedli, že v době, kdy prováděli na místě šetření, ulovený kus černé zvěře nebyl označen nesnímatelnou plombou. Dodali však, že nejsou myslivci, a že přesně neví, zda ulovený kus měl naříznuté šlachy (pan Č.), nebo kde by se měla plomba hledat (pan N.). Také z policejní fotodokumentace, pořízené na místě policejní hlídkou, lze vyloučit řádné připevnění plomby na ulovenou zvěř. Pokud tedy nebyla nesnímatelná plomba připevněna na ulovené zvěři následující den po jejím ulovení, pak tedy nemohla být řádně a nesnímatelným způsobem umístěna na ulovené zvěři ani den předtím, tedy ihned po jejím ulovení. V případě řádného upevnění plomby by nemohlo dojít k jejímu oddělení z označeného kusu bez porušení její celistvosti. Jen tedy v případě neřádného upevnění by šlo tuto plombu opětovně umístit na Achillovu šlachu označovaného kusu. Tyto klíčové závěry ostatně potvrdily i výpovědi svědků. S ohledem na výše uvedená skutková zjištění bylo možné tedy v posuzované věci dovodit, že plomba byla umístěna na ulovený kus zvěře až dodatečně a nikoliv ihned po provedené dohledávce, anebo byla sice umístěna včas na ulovenou zvěř, avšak nikoliv řádně, tj. nesnímatelně. Obě okolnosti však představují porušení § 49 odst. 1 zákona o myslivosti.
32. Krajský soud tedy přisvědčil závěrům žalovaného v tom, že žalobce ihned po provedené dohledávce neoznačil řádně dohledaný kus černé zvěře nesnímatelnou plombou. Toto bylo potvrzeno svědeckými výpověďmi (shora uvedeny) a fotodokumentací policejní hlídky, a dále to lze dovodit i z toho, že v případě řádného upevnění plomby by nemohlo dojít k jejímu následnému oddělení z označeného kusu bez porušení celistvosti plomby. Jedině při zachování celistvosti plomby by bylo možné tuto plombu opět umístit na Achillovu šlachu označovaného kusu (uvedl sám žalobce). Žalobci se nepodařilo vyvrátit závěry žalovaného na podkladě shora citovaných důkazů a ani prokázat svá tvrzení, když pro to nepředložil žádné hmatatelné důkazy.
33. Žalobce dále uváděl, že závěry žalovaného jsou nepravdivé a neodůvodněné jakýmkoliv důkazem, když zjištěný skutkový stav odůvodňoval závěr zcela opačný. S takovým tvrzením žalobce soud nemohl souhlasit, a to s odkazem na již shora provedený výklad. Žalobce pouze tvrdil, že ulovený kus černé zvěře okamžitě plombou označil, avšak toto ničím neprokázal. Naopak z provedených svědeckých výpovědí (S. N., L. Č. a J. N.) bylo možné vzít za dostatečně prokázané, že žalobce ulovený kus černé zvěře ihned po odlovu řádně neoznačil nesnímatelnou plombou. Právě z výpovědi S. N. a policisty L. Č. vyplývalo, že nalezený kus zvěře dne 24. 12. 2016 kolem 10:00 hod. neměl na sobě nesnímatelnou plombu. To ostatně žalobce na místě samém nerozporoval, sám se později vyjadřoval tak, že plomba byla při nakládání zvěře do automobilu nalezena pod samotným vývrhem. Ostatně plomba nebyla viditelná ani na fotodokumentaci pořízené policejní hlídkou.
34. Pokud žalobce rozporoval obsah výpovědi svědka Č., jenž měl uvést, že žalobce na místě sdělil, že odlovený kus neoznačil, protože neměl s sebou plombu, pak k tomu soud uvádí, že žalobci se nepodařilo znevěrohodnit svědka Č. ani jeho svědeckou výpověď, nicméně

tato pasáž o údajném sdělení žalobce nebyla rozhodující pro závěry o skutkových zjištěních a pro právní hodnocení. Svědci N., Č. a konečně i N. potvrdili, že ulovený kus zvěře nebyl dne 24. 12. 2016 kolem 10:00 hod. opatřen nesnímatelnou plombou. Není možné tedy přisvědčit tvrzení žalobce, že zjištěný skutkový stav odůvodňuje opačné závěry, než jak je učinil žalovaný.

35. Lze jistě žalobci přisvědčit v tom, že osoby policistů neměly dostatečné znalosti o mysliveckých zásadách a postupech. Nicméně není důvod, aby se nemohly vyjádřit k tomu, zda v místě kontroly a šetření eventuálního pytláctví viděly na prověřované ulovené zvěři umístěnou plombu. Navíc sám žalobce se k plombě vyjadřoval později tak, že tuto našel při nakládání zvěře za účelem odvozu pod vývrhem z uloveného kusu černé zvěře. Nepřímo tak potvrdil, že dne 24. 12. 2016 kolem 10:00 hod. ulovený kus zvěře nebyl opatřen nesnímatelnou plombou.
36. Žalobce také v žalobě zpochybňoval důvěryhodnost svědka Č. s tím, že mohl mít na poškození žalobce nějaký osobní zájem. Soud hodnotí toto tvrzení žalobce jako spekulativní, neboť nijak nekonkretizuje kroky a postupy pana Č., z nichž by jednoznačně vyplýval jeho osobní zájem na poškození žalobce. Ostatně žalobce ani netvrdil, že by se s panem Č. nějak blíže znali, anebo že by zjev žalobce nějak souvisela s osobním interesem pana Č..
37. Jelikož bylo ve věci zjišťováno naplnění dikce § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, tedy že ulovený kus zvěře musí být označen nesnímatelnou plombou ihned po ulovení, nebylo třeba blíže zjišťovat, o jakou plombu se jednalo. Rozhodné bylo pouze to, zda ulovený kus zvěře byl řádně označen nesnímatelnou plombou či nikoliv (a to ihned po ulovení). Žalobce dále spekuloval také o tom, že mohlo být se zvěří a plombou následně manipulováno jinou osobou, přitom však k tomu neuvedl žádné bližší souvislosti a své domněnky ničím neprokázal.
38. Některé argumenty žalobce doplnil až ve své replice k vyjádření žalovaného k žalobě v podání ze dne 28. 2. 2018, což bylo učiněno až po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, popř. po uplynutí této lhůty k rozšíření žalobních bodů. V replice žalobce poprvé zmínil nepřátelství svědka N. vůči jeho osobě, přičemž z tohoto důvodu mohla být umístěná plomba na ulovené zvěři násilím stržena. Svoji zášť vůči žalobci svědek N. neskrýval ani na následné členské schůzi mysliveckého spolku. Z těchto důvodů žalobce nově uvedl, že má vážné pochybnosti o věrohodnosti svědka N. Krajský soud k tomu však uvádí, že žalobce ničím neprokázal, že právě svědek N. odstranil z ulovené zvěře řádně tam umístěnou nesnímatelnou plombu. Výpovědi svědka N. přisvědčily i výpovědi dalších svědků, s nimiž výpověď N. není v žádném rozporu. Nicméně pokud zákon požaduje, aby plomba byla na ulovené zvěři umístěna nesnímatelným způsobem (jen v takovém případě je řádně umístěna), pak lze stěží pochopit tvrzení žalobce o tom, že jím nasazenou plombu mohl někdo jiný později odejmout. V takovém případě by asi nebyla plomba nasazena správně. K úřednímu záznamu pana Č. se žalovaný nijak blíže nevyjadřoval, ostatně nešlo o důkaz, na němž by založil své závěry v této věci a napadené rozhodnutí. Otázku nedokonalostí plomby nebylo možné řešit, neboť taková žalobní námitka byla uplatněna po zákonné lhůtě dvou měsíců k podání žaloby nebo rozšíření žalobních bodů.

39. Žalobce v původní žalobě uplatnil ještě řadu obecných námitek. Především šlo o nezjištění řádného skutkového stavu. Přitom krajský soud je přesvědčen o tom, že v posuzované věci byl skutkový stav objasněn v rozsahu požadovaném § 3 správního řádu. Správní orgány se nedopustily nesprávného posouzení skutků. Zjištěný skutkový stav byl správně subsumován pod příslušná zákonná ustanovení. Správní orgány nepřekročily meze správního uvážení, neboť v posuzované věci při právním posouzení skutkového děje neprováděly správní uvážení. Oba správní orgány postupovaly v souladu s právní úpravou a též ustálenou rozhodovací praxí. K žalobcem uváděným námitkám se krajský soud mohl vyjádřit pouze takto obecně, neboť ani žalobní námitky nebyly nijak blíže specifikovány. V žalobě nebyla specifikována porušená zákonná ustanovení, ani nedodržená ustálená rozhodovací praxe. Při rozhodování se správní orgány řídily podklady, které tvoří součást správního spisu. Pokud žalobce naznačoval údajnou spekulativnost závěrů žalovaného, pak nikdy neuvedl, v čem tato spekulativnost měla spočívat. Žalobce v žalobě pouze rozporoval prokázaný skutkový děj. Pokud namítal údajnou podjatost žalovaného, pak k tomu nic bližšího neuvedl.
40. Žalobce závěrem ještě žalovanému vytýkal, že se nevypořádal s prokázáním materiálního aspektu přestupku. V případě uvedené skutkové podstaty tohoto přestupku, nedává jednání popsané v § 49 odst. 1 zákona o myslivosti prostor pro posuzování materiální stránky přestupku. Odložený kus zvěře je buď označen nesnímatelnou plombou, anebo touto plombou označen není. Jde tak o přestupek spíše evidenčního charakteru, kdy formální a materiální stránka splývá, resp. naplněním formální stránky přestupku je naplněna i materiální stránka.

VII. Závěr a náklady řízení

41. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
42. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.